

Inczedy Tamás

FOHÁSZ

WORLD PRESS PHOTO

2021-10-20 | PRÓZA, WORLD PRESS PHOTO

Kérlek, ha létezel, adj öt percet, mielőtt ideérnek, különben a fáradtságtól pusztulok el, belém sem kell majd löniük, megtakarítják a töltényt, vagy legalábbis nem az én testembe fúródik, hanem máséba, pedig hát valójában épp azért örködöm ezen a poszton, hogy ez ne történjen meg. Azt a golyót az én kötelességem kivédeni vagy bekapni, rajtam áll, meg persze rajtad.

Hallom, hogy jönnek, de nem lehetnek még olyan közel, kérlek, ne is engedd őket közelebb, ha létezel, add, hogy megállítsák őket a gránátos bajtársak, mert most le kell hunynom a szemem. Egyetlen perc is elég lesz, aztán felkelek, és ígérem, újra lövök, mindenre lövök, ami mozog, és ha vége lesz ennek az egésznek, hazamegyek, és otthon egy hétig alszom, már ha meglesz még a házunk. De mi ez a süvítés, a mi ütegeink lövik az övéket vagy az övék a miénket – vagy hallucinálok?

Az egyetlen bizonyosság, hogy legjobb lenne most azonnal hazakerülni, bár adnád istenem, hogy csak csettintsek, és egyszeriben otthon legyek, a kis heverőn feküdnék a konyhában a fal felé fordulva, ahogyan régen, míg anyám főzött, belefúrtam az arcom a vastag faliszőnyegbe, mint itt most ebbe a földbe ásott, szétteregetett hullazsákba, akkor nem kellene hallgatóznom, hogy jönnek-e, mert nem jönnének, csak anyám dúdolna, és béke lenne, ha te is úgy akarnád, ők is alhatnának valahol, soha nem is találkozónék velük, nem lenne dolgunk egymással, nem is tudnánk egymásról, ha úgy akarnád.

Ha úgy akarnád, nem is kellene, hogy sokkal másabb legyen a világ, épp csak annyival, hogy elég hely legyen benne mindenkinek, és nem ölnénk egymást, de ha te még most sem akarod a békét, akkor legalább öt perc pihenéssel szánj meg engem uram, utána folytatom ezt a vérengzést, ahogyan szeretnéd, ígérem, ez olyan biztos, mint a süvítés, amiről most már tudom, hogy nem hallucináció, kivehetően hallom, hogy nagyon is valóság, ami túlságosan közelre fog becsapódni, és még közelebb húzódok az anyaföldhöz aludni.

kép | Vaghinak Ghazaryan, Örményország
Korunk kérdései, 3. díj, egyedi

Katona pihen egy lövészárokban az örményországi Szjunik északkeleti részén, Nerkin Khndzoreszkben október 31-én.

A második hegyi-karabahi háború szeptember 27-én kezdődött és november 9-ig tartott. Az 1990-es évekbeli első hegyi-karabahi háború óta ez volt a legsúlyosabb harc az örmény nemzetiségű erők és Azerbajdzsán között a vitatott területért. Az első háború bizonytalan tűzszünettel ért véget, az örmények kikiáltották a de facto független államot, Arcahot. A felek egymás mellett élése feszült maradt, az ismétlődő összecsapások 2020-ban újra háborúvá fajultak. Az Oroszország közvetítésével létrejött novemberi megállapodás kimondta a fegyvernugvást. Azerbajdzsán visszaszerezte Hegyi-Karabah egyes részeit és a szomszédos Lacin, Kelbajar és Agdam területét. Orosz békefenntartók által őrzött folyosó köti eztán össze Örményországot Hegyi-Karabah fővárosával, Sztjepanakerttel.